

Hermanis Paukšs

"ERNESTO"

ERNESTO -

IZABELLA -

Izabella. Ernesto! Dons Faustīno nogalināja tavu iemīļoto!

Ernesto. Dons Faustīno?

Izabella. Dons Faustīno.

Ernesto. Manu iemīļoto?

Izabella. Tavu iemīļoto.

Ernesto. Daiļo Beatriči?

Izabella. Daiļo Beatriči!

Ernesto. O, Santa Maria del Popolo! O, Santa Maria Madžore! Kāpēc zeme neatvērās tai brīdī un neaprija donu Faustīno?! Kāpēc liesmas neizšāvās no debesīm un nepārvērtā pelnos šo zemisko negēli?! Kur mana pistole, Izabell? Kur mana bruņumašīna un ložmetējs?

Izabella. Tava pistole, Ernesto, ir tev pie sāniem!

Ernesto. Ak jā - patiešām!

Izabella. Tava bruņumašīna stāv garāžā un arī ložmetējs ir turpat!

Ernesto. Nu tad piesargies, don Faustīno! Nabaga Beatričes nevainīgās asinis brēc pēc šausmīgas atriebtības! Tev jāmirst don Faustīno! Tev jāmirst! Presto! Presto! Prestisimo! (*prom*)

Izabella. Ak, nabaga Ernesto! Lai visi svētie stāv tev klāt šai taisnīgajā cīņā!

Ernesto. (*atgriežas*) Ir darīts... Neviens no tiem neliešiem nepalika dzīvs... Pašam Faustīno es iemetu ar prettanku granātu... Beatriče ir atriebta...

Izabella. Ak, nabaga Ernesto... dons Faustīno diemžēl ir dzīvs...

Ernesto. Dons Faustīno?

Izabella. Dons Faustīno...

Ernesto. Dzīvs?

Izabella. Dzīvs...

Ernesto. Nevar būt! Es pats redzēju, kā pēc granātas sprādziena dons Faustīno aizlidoja pa gaisu!

Izabella. Jā, Ernesto, dons Faustīno tiešām aizlidoja pa gaisu, bet piezemējās pēc tam tik veiksmīgi, ka tika cauri ar viegliem sasitumiem.

Ernesto. Nelietis!

Izabella. Tas vēl nav viss, Ernesto, jo dons Faustīno tūlīt pēc piezemēšanās nogalināja tavu sievu.

Ernesto. Dons Faustīno?

Izabella. Dons Faustīno.

Ernesto. Manu sievu?

Izabella. Tavu sievu.

Ernesto. Uzticīgo Džūliju?

Izabella. Uzticīgo Džūliju.

Ernesto. O, Santa Maria del Popolo! O, Santa Maria Madžore! Kāpēc zeme neatvērās tai brīdī un neaprija donu Faustīno?! Kāpēc liesmas neizšāvās no debesīm un nepārvērtā pelnos šo zemisko negēli?! Kur mana pistole, Izabell? Kur mana bruņumašīna un ložmetējs?

Izabella. Tava pistole, Ernesto, ir tev pie sāniem!

Ernesto. Ak jā - patiešām!

Izabella. Tava bruņumašīna stāv garāžā un arī ložmetējs ir turpat!

Ernesto. Nu tad piesargies, don Faustīno! Nabaga Džulijas nevainīgās asinis brēc pēc šausmīgas atriebības! Tev jāmirst don Faustīno! Tev jāmirst! Presto! Presto! Prestisimo! (*prom*)

Izabella. Ak, nabaga Ernesto! Lai visi svētie stāv tev klāt šai taisnīgajā cīņā!

Ernesto. (*atgriežas*) Tā bija sīva kauja... Neviens no tiem neliešiem neizspruka dzīvs... Pašam Faustīno es iemetu ar divām prettanku granātām... Džūlija ir atriebta...

Izabella. Ak, drosmīgais Ernesto... dons Faustīno diemžēl ir dzīvs...

Ernesto. Tu izbeidz, Izabell! Kā dons Faustīno var būt dzīvs, ja es viņam iemetu ar divām prettanku granātām?! Es pats redzēju, kā tās viņu saplosīja gabalos!

Izabella. Jā, Ernesto, bet tieši tobrīd nejauši gāja garām kāda donam Faustīno uzticama ārstu grupa - tie tad arī šos gabalus salasīja un atgrieza dzīvību donam Faustīno.

Ernesto. Ārstu grupa?

Izabella. Ārstu grupa.

Ernesto. Donam Faustīno?

Izabella. Donam Faustīno.

Ernesto. Nelieši!

Izabella. Tas vēl nav viss, Ernesto, jo dons Faustīno tūlīt pēc operācijas nogalināja tavu vecmāmiņu.

Ernesto. Dons Faustīno?

Izabella. Dons Faustīno.

Ernesto. Manu vecmāmiņu?

Izabella. Tavu vecmāmiņu.

Ernesto. Vai viņš ir galīgs idiots - šis dons Faustīno?

Izabella. Acīmredzot, Ernesto.

Ernesto. O, Santa Maria del Popolo! O, Santa Maria Madžore! Kāpēc zeme neatvērās tai brīdī un neaprija donu Faustīno?! Kāpēc liesmas neizšāvās no debesīm un nepārvērta pelnos šo zemisko neģēli?! Kur mana pistole, Izabell? Kur mana bruņumašīna un ložmetējs?

Izabella. Tava pistole ir tev pie sāniem, Ernesto!

Ernesto. Pats zinu! Bet ložmetējs un bruņumašīna - garāžā! Tāpēc piesargies, don Faustīno! Manas nabaga vecmāmiņas nevainīgās asinis brēc pēc šausmīgas atriebības! Tev jāmirst don Faustīno! Tev jāmirst!

Izabella. Presto! Presto! Prestisimo!

Ernesto. Nebļauties! Tu neesi tirgū! (*Prom*)

Izabella. Ak, nabaga daudz cietušais Ernesto! Lai visi svētie stāv tev klāt šai taisnīgajā cīņā!

Ernesto. (*atgriežas*) Nu gan tam nelietim ir beigas... es viņu sašāvu ar ballistisko raķeti...

Izabella. Ak, nabaga daudz cietušais, drosmīgais Ernesto... bet ja nu dons Faustīno atkal būtu izsprucis sveikā?... Un ja nu viņš būtu nogalinājis mani?

Ernesto. Dons Faustīno?

Izabella. Dons Faustīno.

Ernesto. Tevi?

Izabella. Mani.

Ernesto. O, Santa Maria del Popolo! O, Santa Maria Madžore! Tad es piedotu viņam visas iepriekšējās slepkavības un kļūtu par dona Faustīno labāko draugu!